

עין משפט נר מצוה

כר א מיי פֿיט מהל' מעסיק'ס הלכה ז': **כה** ב מיי שס הלכה טו: **כו** ג מיי שס הלכה טז: **כז** ד מיי פֿיט שס הלכה ז: **כח** ה מיי פֿיי שס הלכה ג:

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מקדקה על הבגד אשר יזה עליה תבבס במקום קדש:
ויקרא ו' כ
2. בבית אחד יאכל לא חוציא מן הבית מן הבשר הוציא ויצאם לא תשברו בו:

שמות י"ז, יט
3. זאת התורה לעלה למנוח ולחטאת ולזאשם ולפולאים ולקרבן השלמים:

ויקרא ז' לו
4. ויקח משה חצי דמים וקשם באגנות וחצי דמים זרק על קרבן:
שמות כד, י
5. וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשטות את בנו:
בראשית כב, י
6. ויקח אברהם את עשיו ויקרא והנה איל אחד נאחו בספר בקריו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלה לעלה תחת בראשית כב, יג
7. כל זקר ובשר יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא:
ויקרא ו' א
8. כל זקר ובגדים יאכל אתה קדש קדשים אתה:

ויקרא ו' כב
9. בקדש הקדשים תאכלנו כל זקר יאכל אתו קדש ויהיה קדש:
מדרבנן י' י

מוסף רש"י

עד שיבילע בבשרה. כגון שהיו שני תמימים אחת שלמים ואחת על עזר חטאת וחצי דמים זרק על השלמים ונבעל בה יאכל כחומר שנה ליום וזלית חטאת (תנחות פסולה היא. טעם חטאת היתה ובלע ממנה (חורין פט'): אם יאכלו כל צלילה אלא כחומר שנה. כחומר החטאת שנבעל בה לפניו מן הקלטים וזכרי כהונה ויום וילול אחד (טו). ומכאן נגמרת לכל אסורי קדשים דלא נטילי לגמרי (חורין טז) תאכל.

הטעם: כחומר שבה. שהרי י' כה' ב' מינין אחד חומר ואחד קל וכולי חולב את חומר טו' (פסחים טז) זאת התורה וגר'. כליה קרא תימלא היה צלל ככל חד כפלי נפשיה כמיז זאת מורח טעולה, זאת מורח טעולה טו', אלא לדרסה הוא דחלה: מאי מוקד ואמא האי זאת המורה לאקושי קרענות שבה. שיעטע מוקד: וירוש בבבליה דהתם נפלגים מני הוי למעט ויחזו ונחשו נפלגים: מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי בהונה. דכמיז (ויקרא) ז' וכל בני אהרן יאכלנו: מאי ויהי. דלא אהרן מן הקרנות מלמד שהיה נאכלין לכהנים (מנחות צג: בחב"י) ואי שלמי ציבור. כגשי עזרת: כל זכר יאכל אותו. לעיל מיניה דבר ויהי לך מוקד הקדשים מן האש וגו' וכמיז במהרי"ק נקדש

הקדשים נאכלין, דלא לזר, דהא בכל הין כמיזי קתא לעילוי מיניה בינוחיה הו' למדע על כגשי העזרת, דהתם נמי נקראו קדשים, דכמיז קדש יהי לה' לנסן (טז: צג).

שיטת מובנות

רש"י ד"ה עד שיבילע בו ואין ללמוד בספאן בו/ עיין כגשי מחולן דף טז [ע"פ ד"ה וחס' (ספרי): ונתיב ד"ה וקרא אימא לאקושי בבשרה שיאכלה כחומר שבה שני בתוס' חולין דף טז [ע"פ ד"ה מחלן]:

ציז:

ח **נ**י**ת**י **ע**שה ו**ל**ידחי **א**ת **ל**א **ת**עשה. ללא תאכלל כחמור שנה פריך שמיאכל צלילה ולחמור כשלמים דהאינא דה"ל נותר ואין עשה דוחה את ל"ת שיש בו כרת (יצמות ט). אלא אלס פסולה היא תיפסל קאי דינתי עשה דאכילת קדשים ולידחי ללא דכל

שנקדשים פסול צא הכחזו ליתן ל"ת על אכילתו [דקאין] (אי) נמי אשאר פסולין דליכא כרת כגון דנשחטה צלילה ולן דמה וחוץ למקומו (ומון לזמנו) וא"ת ומאי קושיא דלמלא גזירת הכחזו הו' דאמר קרא יקדש להיות כמוה ויש לומר דקרא איכא לאוקומי ככשרה שמיאכל ^(א) כחומר שנה ^(ב) עד הלילה ומיהו קשה דכי הוי לילה נתיי' ד' עשה ונדחה ונראה דקרא איכא לאוקומי כצישול קדשים וחולין כי מתני' ועוד ^(א) דלס אימא דהכא לא דחי מאי חיות דלפתת מכללא צלילת דעשה דוחה את לא תעשה אדרבה יילך מהכא דלא דחי: **ואחד עצם שאין כילד זולין** (פסחים פה). דריש מדכמיז ועטס לא שצברו ^(א) צו כפסם שני שאין מ"ל שהרי כצר נאמר ככל חוקת הפסח יעשו אותו ^(א) אכל אי לאו קרא דפסח שני ה"א ואכלו את הנצטר צלילה הו' כנצר שצמח ואלס העטס ומה אזי מקיים ועטס לא תשצרו צו נעטס שאין צו מוח אכל ועטס שיש צו מוח שוצר ואוכל דיצא עשה וידחה לא תעשה והא ^(א) דפריך הכא ואמאי נייתי עשה כו' הכי פריך כלומר מהכא נגמר דאין עשה דוחה לא תעשה צעלמא כי הכא אלא ודאי בתקדש שאין ^(א) וז"ל דכי פריך נייתי עשה כו' כמו בחולין ונוקי קרא יקדש אס כשרה תיאכל כחומר שנה

דשיין צה כרת אס היא נותר וקמ"ל דהיתר מנטרף לאיסור כדאימא פרק אלו עוצרין (שם מה). ובפרק ג' מינין (מיר לו:). ולא נוקיס קרא ללס פסולה דליכא אלא לאו ומשני גלי קרא גבי קדשים נעטס שיש צו מוח דלא דחי ולכן יילף קדשים מקדשים ולא יילף קדשים מחולין כדו"ך. וא"ת שאני הכא משום דאפשר לקיים שניהם דמנח גומרתא עילוייה ושקיל ליה מוח וי"ל דרצא הכא לטעמיה דמפרש כסוף כילד זולין (פסחים פד): גבי אין ימיננו על מוח שנקולית דלא אפשר דגומרתא משום פסולת דקדשים א"כ לא מקיים עשה דואכלנו לא הנצר צלילה הו' דל"א שלא ישרוף גומרתא מעט מן המוח כשצפנים ואפי' אזי שפירא פסולת חסם משום פקע לא משום דס"ל דגומרתא אפשר בלא שריפת מוח אלא קסבר דמשום הפסד קדשים מועט כוח לא ילפינן דלא יאכלנו מיהא ^(א) אחתי קשה הריכי ^(ב) אחי האי עשה ודחי לא תעשה הא כעדינא דמתעקר לאו דשצירת ועטס לא מיקיים עשה דאכילה ^(א): **והחתם עוצה** הוא כדבכתיב ויעצרו **א**עוצה תחת בנו. תימיה דהאי קרא דרש' ליה לענין חולין כפ"ק דחולין (דף טז). דלמרינן מנין לשחיטה שהיא בתלוש שנאמר ויקח את המאכלת ואומר ר"ת דגמרינן נמי חולין מדכמיז לשחוט את צנו ולא כמיז לשחוט את העולה אכל כלי לא שייך למילף בחולין אלא נקדשים כשאר עבודות דצנו כלי שרת ומדכמיז ויקח דמשמע דצר תלוש ולא כמיז סקין ^(א) דרשינן תלוש בחולין וכלי נקדשים מדחוצרי מאכלת דהו' מני למכתב ויקח המתחך ואע"ג דהתם בחולין ^(א) ג"א (טז) דחי רבי חייל וזימוטיה דאצרהס קמ"ל הכא לא שייך לדחויי הכי דלענין מה שהציא דצר תלוש ולא סמך על מה שימאל' לור וקנה מחובר שניך למימר דכתב ^(א) קרא לאשמועינן וזימוטיה אכל לענין מאכלת שהזכיר לה לא למכתב אי לאו לאשמועינן דעולה טעונה כלי: **מה מנחה אינה נאכלת אלא אצורי בהונה**. ופריך בתעלה ואשם מני כתיב כז וצר אלא לשלמי ציבור פירש כקונטרס הא דלא ילפינן זכרי כהונה מחטאת ואשם כדילפינן ממנחה משום דכמיז בתרוייהו גבי אכילת זכרים הו' קדש קדשים הו' דמשמע מיעוט הו' ולא אחר וקשה דבפרק אחזה מקומין (לעיל דף נה). איכא תנא דיליף מהיקישא דחטאת מקרא דכמיז ועשייתם שער עזים [אחד] לחטאת ושני כבשים צני שנה לזבח שלמים מה חטאת לזכרי כהונה אף שלמי ציבור לזכרי כהונה הא ^(א) לא קשיא מידי דההיא היקישא לא אינטריין למילתא אחרייתי ועוד נראה לפרש דהיינו טעמא הכא דהיקישא דחטאת ואשם איכא לאוקומי למילתא אחרייתי דמפרש הכא לא מוקמינן לה לאכילת זכרין ^(א) דאינו שוה בכל הנהו דכמיזי בקרא אכל ^(א) מנחה על כרחין להכי אחיא דלא משכחת למלתא אחרייתי: **אף** ^(א) **שלמי ציבור אין נאכלין אלא אצורי בהונה**. ושלמים דהאי קרא ככגשי עזרת קאי דקדש קדשים יניהו כל הכחזין כצמקרא זה ^(א) ונראה דעל כרחין איירי נמי בשלמי נדבה דהא כפ"ק (לעיל דף ה:). נפקא לן מהאי קרא שאל לשמו ועוד קצבנות דטעונין כל מהכא נעקא לן: **בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו וגו' לימור עץ** ובהי שלמי ציבור בו'. האי קרא כפרשת קרח כמיז ואף על גב דזכמי שלמי ציבור לא כמיז התם כיון דכמיז צהאי קרא קדש יהיה לך וגבי כגשי עזרת כמיז כפרשת אמור אל הכהנים קודש יהיו לה' לכהן מסתבירא דכדידהו מיירי וכן פירש כקונטרס ועוד ^(א) ילפינן משום דאיקרו קדש קדשים כדילפינן לעיל כפרק אחזה מקומין (דף נה). ובפרק שני דערבין (דף יא:). מדכמיז על עולותימס ועל זכמי שלמימס מה עולה קדשי קדשים אף זכמי שלמי ציבור קדשי קדשים:

[בח] אבל היקשא דמנחה לל"ל (צ"פ: ב) אף כי אין לל"ל והאשר נתקן (ל: ט) כגמ' נוסף כך פירש בקונטרס. ועי' כגמ' דף קמ ע"פ א"ת ד: [א] ועוד ישי לפרש משום דאיקרו כלי לל"ל (ש"ס:)

ליקוטים

ח **נ**י**ת**י **ע**שה ו**ל**ידחי **א**ת **ל**א **ת**עשה. ללא תאכלל כחמור שנה פריך שמיאכל צלילה ולחמור כשלמים דהאינא דה"ל נותר ואין עשה דוחה את ל"ת שיש בו כרת (יצמות ט). אלא אלס פסולה היא תיפסל קאי דינתי עשה דאכילת קדשים ולידחי ללא דכל

עד שיבילע בבשרה יכול נגע במקצת חתיכה יהא כולו פסול ת"ל יגע הנוגע פסול הא כיצד "חותך את מקום שבלע בבשרה ולא בגידין ולא בעצמות ולא בקרנים ולא בטלפים ובקדשה" להיות כמוה הא כיצד אם פסולה היא תפסל [ואם] כשרה היא תאכל כחמור שבה א אמאי וניתי עשה ולידחי את לא תעשה אמר רבא אין עשה דוחה את לא תעשה שבבמקדש שנאמר ב‏ ‏²‏‏²‏ ועצם לא תשברו בו מוח **ר"ש** בן מנסיא אומר אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח אמאי ניתי עשה ולא תעשה אלא ב‏ ‏²‏‏²‏ אין עשה דוחה לא תעשה שבבמקדש רב אשי אמר יקדש עשה הוא א‏ ‏²‏‏²‏ ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה אשכחן חטאת דמתקדש ה‏ ‏^ה‏ בבלוע שאר קדשים מנול ^ז אמר שמואל משום ר"א ג‏ ‏²‏‏²‏ זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים [לעולה] כי עולה מה עולה טעונה כלי אף כל טעונה כלי מאי כלי אילימא ו‏ ‏^ו‏ מזורק בשלמי ציבור נמי כתיב בהו ⁴ ויקח משה חצי הדם וישם באגנות ט‏ ‏^ט‏ אלא ו‏ ‏^ו‏ דרסכון ו‏ ‏^ו‏ ועולה גופה מנול דכתיב ⁵ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת והתם עולה הוא דכתיב ⁶ ויעלהו לעולה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אינם נאכלין אלא לזכרי כהונה ה‏ ‏^ה‏ מאי היא אי חטאת ואשם כהדיא כתיב בהו 7‏ ‏⁷‏ כל זכר בבהנים ט‏ ‏^ט‏ יאכלנו ואי שלמי ציבור מריבוייא דקרא אתי ⁸ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו ^ה לימור על שלמי ציבור שאינן נאכלין אלא לזכרי כהונה תנאי היא

דם חטאת פרק אחר עשר זבחים

עד שיצנע. כגון המהך שומן חטאת וסך ממנו ללי של שלמים וצנעו צו ומנחן אנו למידים (פסחים מה). היתר מנטרף לאיסור נקדשים ואין ללמוד מכאן טעם כעיקר שאין זה טעם אלא ממש: **תאכל כחמור שנה**. שהרי יש צה עכשיו שני מינין וכחומר כשצניהם תיאכל:

אמאי. תיפסל משום האי פורתא: **ניוטי עשה**. דואכלו אותם [שמות כט] דכשירה: **ולידחי לא תעשה**. דלא תאכל דפסולה ואע"ג י‏ ‏^י‏ ‏^י‏ דאיכא לא תעשה צאכילת פסולין כדלמרמינן כפסחים ככל שעה (דף כה). כל שנקדש פסול צא הכחזו ליתן לא תעשה על אכילתו: **ניוטי עשה ולידחי**. נייתי עשה דאכילת מוח דכמיז [שמות יב] ואכלו את הנצר צלילה הו': **ואס הסורה**. הוקשו כולן זה לזה ללמוד זה על זה א‏ ‏^א‏ ‏^א‏ לכן הוקשו כולן לעולה דמה עולה טעונה כו': **אי נימא מוקד**. לקבלת דם וילף מעולת סניי דכמיז [שמות כד] וישלח את נערי בני ישראל וכמיז ב‏ ‏^ב‏ ‏^ב‏ עולה התם: **וישם באגנות**. וכיון דהדור אימתקוש כולוהו לשלמים דכמיז ציה צהאי קרא וילפינן מיניה לקמן כשמעתינן (דף נה).

מה **ולאשם** ולמילואים ולזבח השלמים [לעולה] כי עולה מה עולה טעונה כלי אף כל טעונה כלי מאי כלי אילימא ו‏ ‏^ו‏ מזורק בשלמי ציבור נמי כתיב בהו ⁴ ויקח משה חצי הדם וישם באגנות ט‏ ‏^ט‏ אלא ו‏ ‏^ו‏ דרסכון ו‏ ‏^ו‏ ועולה גופה מנול דכתיב ⁵ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת והתם עולה הוא דכתיב ⁶ ויעלהו לעולה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אינם נאכלין אלא לזכרי כהונה ה‏ ‏^ה‏ מאי היא אי חטאת ואשם כהדיא כתיב בהו 7‏ ‏⁷‏ כל זכר בבהנים ט‏ ‏^ט‏ יאכלנו ואי שלמי ציבור מריבוייא דקרא אתי ⁸ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו ^ה לימור על שלמי ציבור שאינן נאכלין אלא לזכרי כהונה תנאי היא

מה **ולאשם** ולמילואים ולזבח השלמים [לעולה] כי עולה מה עולה טעונה כלי אף כל טעונה כלי מאי כלי אילימא ו‏ ‏^ו‏ מזורק בשלמי ציבור נמי כתיב בהו ⁴ ויקח משה חצי הדם וישם באגנות ט‏ ‏^ט‏ אלא ו‏ ‏^ו‏ דרסכון ו‏ ‏^ו‏ ועולה גופה מנול דכתיב ⁵ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת והתם עולה הוא דכתיב ⁶ ויעלהו לעולה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אינם נאכלין אלא לזכרי כהונה ה‏ ‏^ה‏ מאי היא אי חטאת ואשם כהדיא כתיב בהו 7‏ ‏⁷‏ כל זכר בבהנים ט‏ ‏^ט‏ יאכלנו ואי שלמי ציבור מריבוייא דקרא אתי ⁸ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו ^ה לימור על שלמי ציבור שאינן נאכלין אלא לזכרי כהונה תנאי היא

מה **ולאשם** ולמילואים ולזבח השלמים [לעולה] כי עולה מה עולה טעונה כלי אף כל טעונה כלי מאי כלי אילימא ו‏ ‏^ו‏ מזורק בשלמי ציבור נמי כתיב בהו ⁴ ויקח משה חצי הדם וישם באגנות ט‏ ‏^ט‏ אלא ו‏ ‏^ו‏ דרסכון ו‏ ‏^ו‏ ועולה גופה מנול דכתיב ⁵ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת והתם עולה הוא דכתיב ⁶ ויעלהו לעולה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אינם נאכלין אלא לזכרי כהונה ה‏ ‏^ה‏ מאי היא אי חטאת ואשם כהדיא כתיב בהו 7‏ ‏⁷‏ כל זכר בבהנים ט‏ ‏^ט‏ יאכלנו ואי שלמי ציבור מריבוייא דקרא אתי ⁸ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו ^ה לימור על שלמי ציבור שאינן נאכלין אלא לזכרי כהונה תנאי היא

[בח] אבל היקשא דמנחה לל"ל (צ"פ: ב) אף כי אין לל"ל והאשר נתקן (ל: ט) כגמ' נוסף כך פירש בקונטרס. ועי' כגמ' דף קמ ע"פ א"ת ד: [א] ועוד ישי לפרש משום דאיקרו כלי לל"ל (ש"ס:)

ח **נ**י**ת**י **ע**שה ו**ל**ידחי **א**ת **ל**א **ת**עשה. ללא תאכלל כחמור שנה פריך שמיאכל צלילה ולחמור כשלמים דהאינא דה"ל נותר ואין עשה דוחה את ל"ת שיש בו כרת (יצמות ט). אלא אלס פסולה היא תיפסל קאי דינתי עשה דאכילת קדשים ולידחי ללא דכל שנקדשים פסול צא הכחזו ליתן ל"ת על אכילתו [דקאין] (אי) נמי אשאר פסולין דליכא כרת כגון דנשחטה צלילה ולן דמה וחוץ למקומו (ומון לזמנו) וא"ת ומאי קושיא דלמלא גזירת הכחזו הו' דאמר קרא יקדש להיות כמוה ויש לומר דקרא איכא לאוקומי ככשרה שמיאכל ^(א) כחומר שנה ^(ב) עד הלילה ומיהו קשה דכי הוי לילה נתיי' ד' עשה ונדחה ונראה דקרא איכא לאוקומי כצישול קדשים וחולין כי מתני' ועוד ^(א) דלס אימא דהכא לא דחי מאי חיות דלפתת מכללא צלילת דעשה דוחה את לא תעשה אדרבה יילך מהכא דלא דחי: **ואחד עצם שאין כילד זולין** (פסחים פה). דריש מדכמיז ועטס לא שצברו ^(א) צו כפסם שני שאין מ"ל שהרי כצר נאמר ככל חוקת הפסח יעשו אותו ^(א) אכל אי לאו קרא דפסח שני ה"א ואכלו את הנצטר צלילה הו' כנצר שצמח ואלס העטס ומה אזי מקיים ועטס לא תשצרו צו נעטס שאין צו מוח אכל ועטס שיש צו מוח שוצר ואוכל דיצא עשה וידחה לא תעשה והא ^(א) דפריך הכא ואמאי נייתי עשה כו' הכי פריך כלומר מהכא נגמר דאין עשה דוחה לא תעשה צעלמא כי הכא אלא ודאי בתקדש שאין ^(א) וז"ל דכי פריך נייתי עשה כו' כמו בחולין ונוקי קרא יקדש אס כשרה תיאכל כחומר שנה

דשיין צה כרת אס היא נותר וקמ"ל דהיתר מנטרף לאיסור כדאימא פרק אלו עוצרין (שם מה). ובפרק ג' מינין (מיר לו:). ולא נוקיס קרא ללס פסולה דליכא אלא לאו ומשני גלי קרא גבי קדשים נעטס שיש צו מוח דלא דחי ולכן יילף קדשים מקדשים ולא יילף קדשים מחולין כדו"ך. וא"ת שאני הכא משום דאפשר לקיים שניהם דמנח גומרתא עילוייה ושקיל ליה מוח וי"ל דרצא הכא לטעמיה דמפרש כסוף כילד זולין (פסחים פד): גבי אין ימיננו על מוח שנקולית דלא אפשר דגומרתא משום פסולת דקדשים א"כ לא מקיים עשה דואכלנו לא הנצר צלילה הו' דל"א שלא ישרוף גומרתא מעט מן המוח כשצפנים ואפי' אזי שפירא פסולת חסם משום פקע לא משום דס"ל דגומרתא אפשר בלא שריפת מוח אלא קסבר דמשום הפסד קדשים מועט כוח לא ילפינן דלא יאכלנו מיהא ^(א) אחתי קשה הריכי ^(ב) אחי האי עשה ודחי לא תעשה הא כעדינא דמתעקר לאו דשצירת ועטס לא מיקיים עשה דאכילה ^(א): **והחתם עוצה** הוא כדבכתיב ויעצרו **א**עוצה תחת בנו. תימיה דהאי קרא דרש' ליה לענין חולין כפ"ק דחולין (דף טז). דלמרינן מנין לשחיטה שהיא בתלוש שנאמר ויקח את המאכלת ואומר ר"ת דגמרינן נמי חולין מדכמיז לשחוט את צנו ולא כמיז לשחוט את העולה אכל כלי לא שייך למילף בחולין אלא נקדשים כשאר עבודות דצנו כלי שרת ומדכמיז ויקח דמשמע דצר תלוש ולא כמיז סקין ^(א) דרשינן תלוש בחולין וכלי נקדשים מדחוצרי מאכלת דהו' מני למכתב ויקח המתחך ואע"ג דהתם בחולין ^(א) ג"א (טז) דחי רבי חייל וזימוטיה דאצרהס קמ"ל הכא לא שייך לדחויי הכי דלענין מה שהציא דצר תלוש ולא סמך על מה שימאל' לור וקנה מחובר שניך למימר דכתב ^(א) קרא לאשמועינן וזימוטיה אכל לענין מאכלת שהזכיר לה לא למכתב אי לאו לאשמועינן דעולה טעונה כלי: **מה מנחה אינה נאכלת אלא אצורי בהונה**. ופריך בתעלה ואשם מני כתיב כז וצר אלא לשלמי ציבור פירש כקונטרס הא דלא ילפינן זכרי כהונה מחטאת ואשם כדילפינן ממנחה משום דכמיז בתרוייהו גבי אכילת זכרים הו' קדש קדשים הו' דמשמע מיעוט הו' ולא אחר וקשה דבפרק אחזה מקומין (לעיל דף נה). איכא תנא דיליף מהיקישא דחטאת מקרא דכמיז ועשייתם שער עזים [אחד] לחטאת ושני כבשים צני שנה לזבח שלמים מה חטאת לזכרי כהונה אף שלמי ציבור לזכרי כהונה הא ^(א) לא קשיא מידי דההיא היקישא לא אינטריין למילתא אחרייתי ועוד נראה לפרש דהיינו טעמא הכא דהיקישא דחטאת ואשם איכא לאוקומי למילתא אחרייתי דמפרש הכא לא מוקמינן לה לאכילת זכרין ^(א) דאינו שוה בכל הנהו דכמיזי בקרא אכל ^(א) מנחה על כרחין להכי אחיא דלא משכחת למלתא אחרייתי: **אף** ^(א) **שלמי ציבור אין נאכלין אלא אצורי בהונה**. ושלמים דהאי קרא ככגשי עזרת קאי דקדש קדשים יניהו כל הכחזין כצמקרא זה ^(א) ונראה דעל כרחין איירי נמי בשלמי נדבה דהא כפ"ק (לעיל דף ה:). נפקא לן מהאי קרא שאל לשמו ועוד קצבנות דטעונין כל מהכא נעקא לן: **בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו וגו' לימור עץ** ובהי שלמי ציבור בו'. האי קרא כפרשת קרח כמיז ואף על גב דזכמי שלמי ציבור לא כמיז התם כיון דכמיז צהאי קרא קדש יהיה לך וגבי כגשי עזרת כמיז כפרשת אמור אל הכהנים קודש יהיו לה' לכהן מסתבירא דכדידהו מיירי וכן פירש כקונטרס ועוד ^(א) ילפינן משום דאיקרו קדש קדשים כדילפינן לעיל כפרק אחזה מקומין (דף נה). ובפרק שני דערבין (דף יא:). מדכמיז על עולותימס ועל זכמי שלמימס מה עולה קדשי קדשים אף זכמי שלמי ציבור קדשי קדשים:

[בח] אבל היקשא דמנחה לל"ל (צ"פ: ב) אף כי אין לל"ל והאשר נתקן (ל: ט) כגמ' נוסף כך פירש בקונטרס. ועי' כגמ' דף קמ ע"פ א"ת ד: [א] ועוד ישי לפרש משום דאיקרו כלי לל"ל (ש"ס:)

מסורת הש"ס

א פסחים מה. מיר לו: מחולן טז., **ב** פסחים פה. ע"ש, **ג** ע' שבת כה. קלג. פסחים פד. ר"ה לב ביצה ח יבמות ה. כ. סא. סנהדרין יט. חולין קמא. רע"ע ירוש' ביצה פ"א ה"ג, גדרים ספ"ג, **ד** מנחות פכ: ע' ת"כ צו פירח ה"ז-ח, **ה** פי' רש"י דמכאן ואילך, גרפס בוף צח., **ו** [ע' פרש"י לקמן נה. ד"ה אלא סקין, **ז** ת"כ שם פרש' ד ה"י, **ח** [ועי' קרבן אהרן פ"ו ד ע"פ כהננ' דכור זק, **ט**] ע"י חז' חולין צט. ד"ה תאכל, **י** [ועי' כפסקי מו' סעיף סט יאזב ע"ז וע' תמל"מ פ"י מהל' ק"פ ט"ה].

שינויי נוסחאות

ג'י ר"ח שבחן. עיין גליקוטיוס: ב‏ ‏^ב‏ ‏^ב‏ ל"ל דתניא (ר"ש"ו: ג‏ ‏^ג‏) אלא ש"מ אין (ר"ש"ו: ד‏ ‏^ד‏) הוא הו"ל עשה ולא תעשה ואין עשה כו' (ר"ש"ו: ה‏ ‏^ה‏) ל"ל דמקדשת (ר"ש"ו: ו‏ ‏^ו‏) אלא אי נאמא. ודל דל א' תמלי' נהנת' וזק, ז‏ ‏^ז‏ ל"ל סכין (בחב"י ד"ח: ח‏ ‏^ח‏) כגמ' הגרסא כהונה אף כל לאחתי מאי אי לאחתי חטאת וכו': <

